

РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. София, 11.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 29.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7014** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС и ЗКПО.

Образувано е по жалба от управителя на [фирма], против Ревизионен акт № Р-22221020002520-091-001/15.02.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 786/17.05.2021 г.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател не е представявано и не ангажира доказателства.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, като счита за неопровергани заключенията на издателите на ревизионния акт, и тези на ответника. Заявява искане за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното.

Ревизията е първа за процесните данъчни периоди: по ЗДДС – от 23.03.2018 г., до м. 12.2019 и за корпоративен данък по ЗКПО, за 2018 г. и 2019 г. Възложена е с редовно издадена от компетентен орган по приходите заповед. Съставен е ревизионен доклад (л. 53 от делото), срещу който не е възразено и въз основа на който компетентни органи по приходите са издали процесния РА № Р-22221020002520-091-001/15.02.2021 г. (л. 28). С ревизионния акт: 1. са начислени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност, за

данъчните периоди от м. 03.2018 г., до м. 08.2019 г., в общ размер на 100 854,15 лв. и лихви - 22 316,28 лв.; 2. установени са допълнително и задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, за 2018 г. и 2019 г. в размер на общо 31 811, 97 лв. и лихви – 3 998, 43 лв. За данъчни периоди от м. 09.2019 г. и м. 12.2019 г. с акта не са определени задължения по ЗДДС и не са начислени лихви, поради което в тази част жалбата е оставена без разглеждане, с Решение № 786/17.05.2021 г.

Процесуалните действия на ревизиращите органи са описани подробно в доклада и са възприети изцяло от издателите на ревизионния акт, като са обсъдени детайлно и от решаващия административен орган. Ответникът, в производството по Глава осемнадесета ДОПК е мотивирал извод за законосъобразност и обосноваост на оспорения ревизионен акт.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, а решението на ответника - Решение № 786/17.05.2021 г. е валидно. С жалбата лаконично се твърди, че: при ревизията „не са преценени представените доказателства; не е взето под внимание сключението и представен договор за съвместна дейност с [фирма], което е декларирало приходи от дейността и е подало ГДД по чл. 92 ЗКПО“.

През ревизираните периоди [фирма] е декларирало да извършва дейност „ресторанти и заведения за бързо обслужване“ в обект – ресторант, на [улица], [населено място]. В хода на ревизията са били връчени редовно три искания за предоставяне на документи и писмени обяснения, но не са представени първични и вторични счетоводни документи. На 30.11.2020 г. в приемната на ТД на НАП С., [улица] се явил управителят на дружеството - Е. В. А., но отново не представил доказателства. Заявил е устно, че лично е осъществявал счетоводното обслужване на дружеството, а от м. 11.2018 г. електронният касов апарат, регистриран на името на [фирма] обслужва дейността на друго дружество - [фирма], чийто представляващ е той и неговата съпруга. С четири протокола от м.м. 05, 06, 07, 08.2020 г. е документирано, че при посещенията на декларирания адрес органите по приходите не са получили достъп, съответно са били препятствани да извършат преглед на счетоводни документи. В този ред на мисли Съдът отбелязва, че в делото не се съдържа договор за съвместна дейност с [фирма], наличието на който се твърди с жалбата. Липсата на такъв договор е констатирана и с РД, както и от ответника, с Решение № 786/15.05.2021 г.

Констатациите и заключенията, касаещи данъчното облагане се основават на обективно установени служебно от ревизиращите органи факти.

Извършени са проверки в информационния масив на НАП, относно: подадените от ревизираното дружество справки-декларации, дневници за продажби и покупки по ЗДДС, декларации по чл. 92 ЗКПО, справка за назначени лица по трудов договор, информация за регистрацията на задълженото лице, наличие на публични задължения, справка за отчетени обороти по ЕКАФП и др.

Изискани са писмени обяснения от трети лица: [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма], в отговор на които са представени доказателства, описани в РД. От [фирма], [фирма] и [фирма] не са представени документи и писмени обяснения. На 20.11.2020 г. ревизираното дружество е съобщено с Уведомление, изх. № Р-22221020002520-113-001/24.09.2020 г., че основата за облагане с корпоративен данък, за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г. и за ДДС, за периода от 23.03.2018 г., до 31.12.2019 г. ще бъде определена по реда на чл.чл. 122 - чл. 124 ДОПК, но от

страна на [фирма] не са представени документи и доказателства.

Установено е и не е оспорено от ревизираното дружество, че: е подавало справки-декларации за ревизираните периоди и задължителните регистри „дневник за покупките“ и „дневник за продажбите“ по електронен път, с квалифициран електронен подпис, издаден на името на управителя Е. В. А.; изготвената справка за подадените данни от Z-отчети от фискалното устройство, за периода от 01.03.2018 г. до 31.12.2019 г. показала, че дружеството е регистрирало общ реализиран оборот, в размер на 666 700, 89 лв., в това число за 2018 г. – 431 831, 37 лв. и за 2019 г. – 234 869, 52 лв., но с подадените годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО са декларирани общо приходи от продажби, в размер на 238 457,18 лв., в това число за 2018 г. – 201 457,18 лв. и за 2019 г. – 37 000 лв.; за 2018 г. е подадена годишна данъчна декларация с деклариран счетоводен финансов резултат „загуба“, в размер на 3 557, 20 лв. и същият данъчен финансов резултат, декларирани приходите от продажби, в общ размер на 201 457,18 лв., а съгласно данните от подадените СД за периода от м. 03.2018 г. до м. 12.2018 г. общо в размер на 179 070, 56 лв.; за 2019 г. с годишната данъчна декларация е декларирано: счетоводен финансов резултат „печалба“, в размер на 4 550 лв. и данъчен финансов резултат „печалба“ - 1 198,80 лв., след приспадане на данъчната загуба от 2018 г., в размер на 3 351, 20 лв. и съответно - корпоративен данък за внасяне - 119, 88 лв., който не е внесен; приходите от продажби, в общ размер на 37 000, но според данните от СД за периода от м. 01.2019 г. до м. 12.2019 г. декларираната данъчната основа на извършените продажби е в общ размер на 0,00 лв. Проверка в дневниците за продажби на дружества, регистрирани по ЗДДС разкрила и данни за недеklarирани от [фирма] покупки за ревизирания период, в общ размер на 204 072, 63 лв.

Направен е извод, че дружеството е декларирало по-малко приходи, в сравнение с извлечените данни от Z-отчетите, като не е подавало данни в Търговския регистър, относно годишните финансови отчети за 2018 г. и 2019 г. Твърдението на управителя, поддържано и с жалбата до Съда, че отчетените приходи по данните от Z-отчетите са за сметка на [фирма] не е подкрепено с каквито и да било доказателства, макар такива нарочна да са изисквани. Напротив – опровергава се от подадените от [фирма] годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО за 2018 г. и 2019 г., според които това дружество е декларирало нетни приходи от продажби за 2018 г. – 6 015,00 лв., а за 2019 г. 48 019 лв., т.е. - в пъти по-малко от данните от Z-отчетите за извършените продажби. [фирма] никога не е било регистрирано по ЗДДС и не са подавани справки-декларации.

Предвид горните данни ревизиращите органи приели, че разликите между данните от Z-отчетите и декларираните приходи в ГДД за 2018 г., в размер на 158 402,30 лв. (359 859, 48 лв. – 201 457, 18 лв.) и разликата, в размер на 158 424, 60 лв. (195 724, 60 лв. – 37 000 лв.) за 2019 г. представляват неотчетени приходи от продажби. За това, на основание чл. 78 ЗКПО счетоводните финансови резултати за 2018 г. и за 2019 г. са увеличени съответно със: 158 402,30 лв. за 2018 г. и 158 724, 60 лв. за 2019 г. В резултат на това е определен допълнителен корпоративен данък, в размер на 15 484,51 лв. за 2018 г., върху определен данъчен финансов резултат „данъчна печалба“ от 154 845, 10 лв. (декларирана счетоводна загуба 3 557, 20 лв. и недеklarирани приходи от продажби – 158 724, 60 лв.). За 2019 г. допълнително определеният корпоративен данък е в размер на 16 327, 46 лв. върху данъчен финансов резултат „данъчна печалба“ 163 274, 60 лв. (счетоводна печалба от 4 550 лв., увеличение на счетоводния

финансов резултат със 158 724, 60 лв., деклариран и невнесен данък - 119, 88 лв., и непризната приспадната от дружеството данъчна загуба от 2018 г., в размер на 3 351,20 лв.).

В частта по ЗДДС, освен изложените факти и обстоятелства за неотчетени приходи, предвид данните от Z-отчетите, органите по приходите са установили, че [фирма] е издало фактури на няколко дружества, подробно цитирани в РД (л. 61 от делото), но тези фактури не са отразени в дневниците за продажби, въпреки, че са отразени в дневниците за покупки на дружествата - получатели. Приели са, че при определяне на данъчната основа за облагане по реда на ЗДДС тези фактури, като обща сума на данъчните основи и начисления данък, са включени в данните от подадените Z-отчети, поради което начислили допълнително данък, само върху данъчна основа на неотразените в дневниците за продажби данни по Z-отчетите. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС ревизиращият екип е начислил ДДС върху месечната сума на данъчната основа на продажбите, декларирани по Z-отчетите – РД (л. 62 от делото).

Относно получените доставки и ползвания данъчен кредит.

При ревизията са съпоставени декларираните от дружеството данни в дневниците за покупки, с подадените от доставчиците, регистрирани по ЗДДС данни в дневниците за продажби, като е установено, че:

1. по фактурите (РД – л. 62 от делото, на гърба) [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, на по-висока стойност от кредита, е начислен от съответния доставчик. Предвид непредставянето на първични и вторични счетоводни документи ревизиращите органи са приели, че за установената разлика от 6 677, 23 лв. за жалбоподателя не възниква правото на приспадане на данъчен кредит, съответно за данъчните периоди м. 04.2018 г. и м. 05.2018 г., на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1, вр. чл. 71 ЗДДС. Освен това дружеството е упражнило два пъти право да претендира приспадане на данъчен кредит, по една и съща фактура, но в различни данъчни периоди. Така, на ревизираното дружество не е признато правото на ползвания данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1, вр. чл. 71 ЗДДС в общ размер на 16 797,7 8 лв. за данъчните периоди от м. 05.2018 г. до м. 10.2018 г.

2. В РД (стр. 20, втората таблица) са описани десет търговски дружества и фактури, на обща стойност 3 726, 46 лв., във връзка с които [фирма] е ползвало данъчен кредит, но за които е установено и не е опровергано, че не са издавани от тези дружества. Въпреки изготвената от органите по приходите покана по чл. 103 ДОПК жалбоподателят не е извършил корекция на ползвания данъчен кредит. Така, не е признато за законосъобразно упражнено правото на приспадане на данъчен кредит по тези фактури, в размер на общо 3 726, 46 лв. за данъчните периоди м. 04.2018 г. и м. 07.2018 г.

Жалбата е неоснователна.

Каза се вече, че в условията на насрещно доказване дружеството – жалбоподател [фирма] не само, че не представя доказателства, с които да опровергае заключенията на ревизиращите органи, но не е осигурило и физически достъп до т. нар. „счетоводство“, за което се твърди да е водено от управителя. Твърденията за наличие на договор за съвместна дейност с [фирма] и за издадени множество „сторно – бележки“ също останаха недоказани, понеже не е представен такъв договор, както и нито една сторно – бележка.

В частта по ЗДДС, относно допълнително установени задължения за ДДС, в размер на

100 854, 15 лв., за данъчните периоди от м. 03.20189 г. до м. 08.2019 г. ревизионният акт е законосъобразен и обоснован.

Категорично е установено и не е оспорено, че дружеството – жалбоподател е притежавало регистриран ЕКАФП, чрез който са подавани данни от Z-отчетите, въз основа на които са установени неотчетени приходи от продажби. Недоказано остана твърдението за извършвана съвместна дейност с [фирма] и съвместно ползване на същото фискално устройство, съображенията за което бяха изложени по – горе. Разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ЗДДС задължава регистрираното лице да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119, в дневниците за продажбите за данъчния период, през който са издадени. От страна на [фирма] в дневниците за продажби не са били отразени съответните отчети от продажбите, регистрирани посредством ЕКАФП, с оглед на което правило е прието, че за тези продажби следва да бъде начислен ДДС, на основание чл. 86, ал. 1 и 2 ЗДДС.

Непредставянето на копия от цитираните в РД фактури, както и неопровергаването на констатацията за отразяване повторно в дневниците за покупки на фактури, на такива, отразени с погрешна стойност и такива, които не са издадени от посочените в тях доставчици обуславя отказ за приспадане на данъчен кредит, в размер на 27 201, 67 лв. за всички ревизирани периоди, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1, вр. чл. 71 ЗДДС.

Относно задълженията по ЗКПО.

С доказателствата, събрани по време на ревизионното производство и обсъдени в РД, респ. - неопровергани се доказва по несъмнен начин, че [фирма] е извършвало продажби, за които не е отчитало приходи. Данъчните основи на неотчетени продажби по години са описани подробно в РД. Уместно ответникът е отбелязал, че според Счетоводен стандарт 18 „Приходи“, т. 5.1 приходът се признава, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода, свързана със сделката и сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена, което в настоящият случай е изпълнено. Освен липсата на формален договор за извършвана от [фирма] и [фирма] съвместна дейност, няма и счетоводни данни, и доказателства за такава дейност - първични счетоводни документи и други, относно вложени стоки и/или услуги от съдружниците. Поради това извършеното увеличение на счетоводните финансови резултати за 2018 г. и за 2019 г., на основание чл. 78 ЗКПО, представляващо стойността на неотразените Z-отчети, като приходи от продажби за съответните години, е правилно и законосъобразно.

В заключение - Ревизионен акт № Р-22221020002520-091-001/15.02.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 786/17.05.2021 г. е издаден от материално компетентни органи по приходите, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗДДС и ЗКПО. Съобразен е с установените в ДОПК процесуални правила. Актът е законосъобразен и обоснован. Постановен е в съответствие с изискванията за форма. Жалбата подлежи на отхвърляне, поради което е основателна претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, при материален интерес от общо 158 980, 83 лв. (100 854, 15 лева главница и лихви – 22 316, 28 лева по ЗДДС; по ЗКПО – 31 811, 97 лева главница и 3 998, 43 лева лихви), определя юрисконсултското

възнаграждение, в размер на 4 120 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221020002520-091-001/15.02.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 786/17.05.2021 г., относно: начислени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност, за данъчните периоди от м. 03.2018 г., до м. 08.2019 г., в общ размер на 100 854,15 лв. и лихви - 22 316,28 лв.; установени допълнително задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, за 2018 г. и 2019 г., в размер на общо 31 811,97 лв. и лихви – 3 998,43 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 4 120 лв. (четири хиляди, и сто и двадесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: